

Resolució 1798/2025, de 13 de novembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 565/2025**Administració reclamada:** Ajuntament de La Guingueta d'Àneu**Informació reclamada:** Informació sobre concessió de llicències d'obres majors.**Sentit de la resolució:** Desestimació parcial. Estimació parcial

Resum: L'Ajuntament va denegar parcialment l'accés a informació sol·licitada en una SAIP, al·legant que part d'aquesta documentació estava vinculada a una investigació penal en curs sobre la contractació de l'arquitecte municipal. La GAIP constata que només els informes tècnics del punt 2 poden incidir directament en la matèria investigada, ja que formen part del material susceptible de valoració judicial i la seva divulgació podria interferir en el procediment penal, motiu pel qual és procedent aplicar-hi el límit de l'article 21.1.b) i denegar-ne temporalment l'accés.

En canvi, la Comissió aprecia que la resta de la informació —la relació de llicències i la seva localització (punts 1 i 3)— són dades objectives, descriptives i preexistents, sense valor tècnic ni decisorí que pugui comprometre la investigació ni alterar el principi d'igualtat de parts. Aquests documents no han estat elaborats per al procediment penal ni encaixen en els supòsits restrictius dels articles 69.3 i 69.4 del Decret 8/2021, de manera que no és aplicable cap dels límits invocats per l'Ajuntament. Per tant, la GAIP desestima la restricció relativa al punt 2 i estima l'accés als punts 1 i 3 de la SAIP.

Paraules clau: Ajuntament. Obres majors. Concessió. Informes tècnics. Plànols de situació. Informes jurídics. Diligències Prèvies. Investigacions. Procediment Penal. Igualtat de les parts en el procediment. Tutela judicial. Desestimació.

Ponent: Iolanda Pineda Balló**Antecedents**

1. El 10 d'abril de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 565/2025, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de la Guingueta D'Àneu, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.
2. El 19 de març de 2025 la persona reclamant presenta a l'Ajuntament de la Guingueta D'Àneu, una sol·licitud d'accés a informació pública (SAIP), en la que exposa que "D'acord

a la Llei 18 de 2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern i amb la finalitat d'emprendre possible accions legals, necessito disposar de la següent informació;

1. Relació de llicències d'obres majors, incloses piscines, autoritzades per aquest Ajuntament des de desembre de 2016 i fins a la data d'avui.
2. Còpia de l'informe/s tècnic/s per la concessió de les llicències esmentades anteriorment.
3. Còpia del plànol de situació, en el seu defecte, l'adreça i localització, de les obres esmentades en el punt 1.

Per tot això que SOL·LICITO:

Que se'm traslladi dita informació per mitjans telemàtics amb la màxima celeritat possible.”

3. Per Decret de 7 d'abril de 2025, l'Ajuntament de La Guingueta D'Àneu dona resposta a la sol·licitud anterior, desestimant-la, en aplicació de límits. Pel que fa al límit de protecció de la investigació de possibles infraccions penals (art. 21.1.b) LTAIPBG) l'Ajuntament argumenta que la informació sol·licitada pel reclamant —relativa a llicències, informes tècnics i obres municipals— està directament vinculada a unes diligències prèvies obertes per la Fiscalia i posteriorment judicialitzades per investigar una possible infracció penal en la contractació de l'arquitecte municipal. Donada aquesta connexió, l'accés a la informació podria interferir en la recollida d'evidències, alterar el desenvolupament del procés o facilitar la manipulació de proves. Per aquest motiu, l'Ajuntament conclou que la transparència ha de cedir davant l'interès superior de garantir la bona marxa de la investigació i la funció jurisdiccional, justificant-se així la denegació d'accés mentre el procediment penal romangui obert. que permet limitar l'accés a la informació pública quan aquest pugui perjudicar una investigació penal en curs.

Pel que fa l'aplicació del límit de l'article 21.1.d de la Llei 19/2014 permet restringir l'accés a la informació pública quan aquest pugui perjudicar la igualtat de les parts en un procés judicial o la tutela judicial efectiva. En aquest cas, l'Ajuntament argumenta que la informació demanada pel sol·licitant està directament relacionada amb una investigació penal oberta sobre l'actuació de l'arquitecte municipal, i el mateix sol·licitant ha manifestat la seva intenció d'emprendre accions legals. Autoritzar l'accés anticipat a aquesta documentació suposaria atorgar-li un avantatge processal indegut i podria alterar l'equilibri entre les parts, la recollida de proves o la imparcialitat judicial. Per tant, per preservar el principi d'igualtat d'armes i garantir un procés just amb totes les garanties reconegudes a l'article 24 de la Constitució, l'Ajuntament justifica la denegació d'accés en aplicació de l'article 21.1.d de la LTC.

4. Contra l'esmentada Resolució el reclamant, en data 10 d'abril de 2025, va interposar recurs de reposició, al mateix temps que va presentar la present reclamació. El recurs de reposició va ser desestimat pel consistori mitjançant Decret de 17 d'abril de 2025. En concret s'indica que: "D'acord amb l'article 20 de la LTC, el dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis.

Sobre aquesta base, i en el cas que ens ocupa, i remetent-nos íntegrament a les consideracions que consten a la resolució impugnada que no han estat desvirtuats pel contingut del recurs, procedeix denegar la informació sol·licitada amb fonament en dues causes específiques previstes a l'article 21.1, lletres b) i d) de la LTC:

La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.

El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva.

3.1. Aplicació de l'article 21.1.b: Protecció de la investigació de possibles infraccions penals.

El límit establert a l'article 21.1.b) de la LTC té com a objectiu garantir la correcta realització de les investigacions penals, protegint-les de possibles alteracions o manipulacions que podrien afectar el seu curs i el resultat final. En aquest cas, la sol·licitud d'informació presentada pel Sr. xxxx inclou dades detallades sobre les llicències d'obres, els informes tècnics i les localitzacions d'obres que estan vinculades directament amb un procediment d'investigació penal en curs, fet que justifica la restricció a l'accés a aquesta informació en defensa de la bona marxa d'aquesta investigació.

Al mes de gener de 2024, l'Ajuntament va rebre un requeriment de la Fiscalia Provincial de Lleida, efectuat en el marc d'unes diligències d'investigació preprocessals relatives a la possible existència d'un il·lícit penal (....)" "(...) Posteriorment, aquesta investigació ha donat lloc a la iniciació d'un procediment de diligències prèvies amb l'objectiu de determinar si hi ha hagut alguna infracció penal.

Així doncs, l'objecte de la investigació penal inclou aspectes directament relacionats amb els documents que el sol·licitant demana obtenir. A causa d'aquesta connexió directa amb la investigació, l'accés a la informació sol·licitada podria posar en perill el desenvolupament normal del procés, ja que les parts implicades podrien manipular o fer ús de les dades amb

la finalitat de modificar el resultat de la investigació, així com influir en la recollida d'evidències o en les proves que es puguin obtenir.

En definitiva, la denegació de l'accés a la informació sol·licitada es justifica plenament en base a la protecció de l'activitat investigadora i en la necessitat de garantir que el procés d'investigació pugui seguir el seu curs sense que la divulgació de la informació sol·licitada el distorsioni o el faci més vulnerable a manipulacions o alteracions externes. Així, l'Ajuntament ha d'assegurar-se que qualsevol informació que estigui relacionada amb un procediment investigatiu o sancionador quedi resguardada fins que aquest procés s'hagi resolt definitivament, garantint el compliment dels drets de totes les parts implicades. Per aquest motiu, s'ha decidit procedir amb la denegació de l'accés a la informació sol·licitada d'acord amb els termes de l'article 21.1 b) de la Llei 19/2014.

3.2. Aplicació de l'article 21.1.d): Protecció de la igualtat de les parts i la tutela judicial efectiva.

L'article 21.1.d) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix que el dret d'accés a la informació pública pot ser limitat quan l'accés pugui comportar un perjudici per al principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o per a la tutela judicial efectiva.

Aquest precepte legal actua com una salvaguarda davant el risc que la transparència, exercida sense ponderació, pugui convertir-se en un instrument per desequilibrar els processos judicials o alterar les regles del joc que regeixen l'actuació de les parts dins d'un procediment. És a dir, la norma no persegueix restringir l'accés de manera arbitrària, sinó assegurar que aquest dret no esdevingui una eina per obtenir avantatges processals indeguts fora del canal judicial establert.

Conforme a l'exposat anteriorment, en l'actualitat es troben en curs unes diligències penals per a investigar la possible comissió d'un il·lícit penal per part de l'Ajuntament (..) "(...) En el cas analitzat, el mateix sol·licitant reconeix expressament que pretén "emprendre accions legals" amb la informació sol·licitada.

Per tant, permetre que una de les parts potencials d'aquest procediment accedeixi de manera anticipada i extraprocessal a la documentació relacionada amb els actes que estan sota sospita penal suposaria un desequilibri en la posició de les parts dins del procés,

atorgant al sol·licitant una informació privilegiada que pot condicionar la seva estratègia i, fins i tot, incidir sobre testimonis, proves o sobre el mateix relat fàctic que s'està construint en la fase instructora.

Aquesta situació comporta un risc evident per al principi d'igualtat d'armes, inherent al dret fonamental a un procés amb totes les garanties, reconegut a l'article 24.2 de la Constitució espanyola i àmpliament desenvolupat pel Tribunal Constitucional.

A més, l'accés anticipat a aquesta informació també podria afectar la tutela judicial efectiva, que garanteix a les parts implicades un procés just i equitatiu. La tutela judicial efectiva no només garanteix l'accés als tribunals, sinó que aquest accés es produeixi en condicions d'equitat, imparcialitat i respecte als drets de defensa. Qualsevol accés privilegiat i anticipat a la prova —especialment si es produeix per una via externa al procés— pot contaminar l'equilibri processal i afectar la imparcialitat judicial, provocant un dany difícilment reparable.

En aquest sentit, la finalitat legítima de la transparència ha de cedir en favor de la necessària protecció dels altres drets fonamentals en conflicte.

Per aquest motiu, i d'acord amb l'article 21.1 d) de la Llei 19/2014, es considera necessari denegar l'accés a la informació sol·licitada, atès que la seva divulgació en aquesta fase podria afectar el principi d'igualtat de les parts en el procés judicial i vulnerar la tutela judicial efectiva de les persones implicades. L'objectiu és garantir que el procés judicial segueixi el seu curs de manera imparcial i que cap part es vegi en desavantatge per la disponibilitat anticipada de la informació. La protecció d'aquests drets fonamentals justifica plenament la denegació de l'accés en aquest cas.

Per tot l'exposat procedeix desestimar el recurs de reposició interposat”.

5. El 22 d'abril de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de La Guingueta D'Àneu i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual

deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la. Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Administració.

7. El 14 de maig de 2025 la GAIP rep l'informe i expedients sol·licitats a l'Ajuntament que argumenta en els mateixos termes que els decrets de 07 i 17 d'abril de 2025, antecedents 3 i 4.
8. El 23 de maig de 2025 la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant.
9. En data 27 de maig de 2025, la persona reclamant presenta al·legacions a la GAIP en els següents termes:

“1. L'Ajuntament ha respost a la GAIP amb un informe signat per un advocat extern, però no ha aportat cap informe del secretari municipal, que és la persona responsable habitual de fer aquest tipus d'informes dins del consistori.

2. No s'ha justificat per què s'ha encarregat aquest informe extern ni si hi ha hagut cap delegació de funcions.

3. A més, l'informe denega l'accés pel fet que jo he manifestat la voluntat d'emprendre accions legals. Considero que aquest argument no pot justificar la limitació d'un dret bàsic com l'accés a la informació pública.

4. En aquest sentit, la pròpia GAIP ha desautoritzat aquest tipus d'argumentacions en resolucions anteriors. Per exemple, a la Resolució 566/2025, es va estimar una reclamació en un cas molt similar, on també es denegava informació pública al·legant la possible afectació a un procediment judicial. La GAIP va afirmar que: “És paradoxal que un dret fonamental sigui utilitzat com a argument per denegar un altre dret fonamental”.

5. Cal aclarir que, tal i com s'exposa, la causa penal en curs es refereix exclusivament a la contractació de l'arquitecte municipal, i no a la seva activitat tècnica ni als informes o expedients sobre llicències. Per tant, la informació sol·licitada no afecta directament la investigació i no hauria de justificar-se la seva denegació per aquest motiu”.

Acaba sol·licitant que es requereixi a l'Ajuntament l'informe del secretari municipal i que es resolgui favorablement la seva reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i ara reclamada —"1. Relació de llicències d'obres majors, incloses piscines, autoritzades per aquest Ajuntament des de desembre de 2016 fins a la data d'avui; 2. Còpia dels informes tècnics emesos per a la concessió de les llicències esmentades; i 3. Còpia del plànol de situació o, si escau, l'adreça i localització de les obres indicades en el punt 1"— constitueix informació pública d'acord amb l'article 2.b) de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), atès que es tracta d'informació elaborada o posseïda per l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. En el mateix sentit, l'article 53.1 del Decret 8/2021, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LTAIPBG, qualifica com a informació pública "qualsevol dada o document que les administracions públiques han elaborat, posseeixen o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 de la LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir a la informació pública, llevat que concorri alguna causa legal de denegació o limitació, les quals s'han d'interpretar de manera restrictiva i proporcional, atenent l'equilibri entre els interessos públics i privats en joc (article 22.1). L'exercici del dret d'accés no resta condicionat a la motivació de la sol·licitud (article 26.2).

L'Ajuntament de la Guingueta d'Àneu, com a subjecte obligat per l'article 3.1 de la LTAIPBG, ha de tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés dins dels terminis i requisits establerts legalment. En el cas present, l'Ajuntament invoca els límits previstos als articles 21.1.b) i 21.1.d) de la LTAIPBG per justificar la seva negativa a facilitar la informació sol·licitada. Correspon, per tant,

analitzar la procedència i abast del límit de l'article 21.1.b), relatiu a la "investigació o sanció d'infraccions penals, administratives o disciplinàries".

Segons s'exposa en els Decrets d'Alcaldia de 7 i 17 d'abril de 2025 (antecedents 3 i 4) i en l'informe municipal de 13 de maig del mateix any (antecedent 7), la Fiscalia Provincial de Lleida va requerir documentació a l'Ajuntament en el marc d'unes diligències d'investigació preprocessals sobre un possible il·lícit penal relacionat amb la contractació de l'arquitecte municipal i segons el consistori, part de la documentació sol·licitada podria coincidir amb la requerida pel jutjat instructor. Posteriorment, aquestes diligències haurien derivat en la incoació d'un procediment de diligències prèvies.

Cal assenyalar, a més, que el reclamant no discuteix l'existència de la causa penal; al contrari, la reconeix expressament en les seves alegacions (antecedent 9, apartat 5). Tanmateix, afirma que la investigació se centra exclusivament en la contractació de l'arquitecte municipal i no en la seva activitat tècnica ni en els informes o expedients de llicències. Aquesta afirmació, però, contrasta amb el que sosté l'Ajuntament, que indica que l'àmbit de la investigació inclou documentació coincident amb la sol·licitada, afirmació que resulta coherent en el context de les diligències practicades.

Aquesta Comissió considera que, efectivament, només el punt 2 de la SAIP —relatiu als informes tècnics que fonamenten la concessió de les llicències— pot afectar directament la matèria objecte de la investigació penal, en la mesura que podria aportar elements de valoració tècnica que formen part integrant del material analitzat per l'autoritat judicial. La seva divulgació podria interferir en la valoració d'aquest material i, per tant, és procedent aplicar-hi el límit de l'article 21.1.b), denegant-ne temporalment l'accés.

Ara bé, pel que fa als punts 1 i 3 de la SAIP (relació de llicències i plànols o localització de les obres), cal arribar a una conclusió diferent. D'acord amb l'article 69.3 del Decret 8/2021, l'accés a la informació només pot considerar-se perjudicial per a una investigació penal quan la seva divulgació pugui "obstaculitzar, dificultar o interferir una investigació en curs, destruir proves o sostreure els presumptes infractors [...] de l'acció de la justícia", o bé qualsevol conducta que "comprometi el procediment en tràmit o perjudiqui l'èxit de les actuacions".

Aplicant aquest precepte al cas, aquesta Comissió constata que la informació dels punts 1 i 3 no es troba en cap d'aquests supòsits, doncs es tracta de dades objectives i merament descriptives, relatives a la relació de llicències d'obres majors i a la seva ubicació física.

Tot i poder tenir alguna relació tangencial amb expedients municipals potencialment analitzats en la investigació, no formen part del contingut essencial de la instrucció penal ni incorporen

valoració tècnica o decisòria. La seva divulgació no dificulta, no interfereix ni pot destruir proves ni alterar l'actuació de persones investigades, en els termes estrictes de l'article 69.3.

A la llum d'aquests elements, aquesta Comissió conclou que no és aplicable el límit de l'article 21.1.b) als punts 1 i 3, ja que no es verifica cap dels supòsits previstos a l'article 69.3 del Decret 8/2021, que justificarien la restricció del dret d'accés.

L'Ajuntament invoca també el límit previst a l'article 21.1.d) de la Llei 19/2014, relatiu a la protecció del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials i de la tutela judicial efectiva, afirmant que facilitar la informació al reclamant li atorgaria un avantatge processal indegut en el marc d'una investigació penal en curs i de les eventuais accions legals que pugui interposar.

La informació sol·licitada en els punts 1 i 3 de la SAIP —la relació de llicències, i els plànols o dades de localització de les obres— no ha estat elaborada específicament per al procediment penal en curs, sinó que deriva de l'exercici ordinari de les competències municipals en matèria urbanística i no pas d'una finalitat judicial. Són documents administratius preexistents, generats en el marc de la tramitació de llicències i expedients urbanístics, que formen part de l'activitat habitual de l'Ajuntament i que, en cap cas, han estat produïts ad hoc per al jutjat que instrueix el procediment penal. Per aquest motiu, no es dona el supòsit de fet que exigeix l'article 69.4 del Decret 8/2021 per poder aplicar el límit de l'article 21.1.d) de la Llei.

A més, el fet que una informació pugui estar relacionada, directament o indirectament, amb una investigació penal no activa automàticament aquest límit. L'article 21.1.d) no té per objecte blindar qualsevol document que, eventualment, pugui ser útil en un procés judicial, sinó únicament aquella informació que ha estat elaborada expressament per a un procediment judicial en curs. Acceptar la interpretació proposada per l'Ajuntament equivaldria a convertir aquest límit en una clàusula general que permetria restringir l'accés a qualsevol document administratiu que pogués tenir rellevància en un hipotètic litigi, contravenint l'exigència d'interpretació restrictiva dels límits prevista a l'article 22.1 de la LTAIPBG.

Tampoc no pot prosperar l'argument segons el qual facilitar la informació atorgaria al reclamant un avantatge processal indegut. El dret d'accés a la informació pública no pot quedar condicionat a litigis futurs, eventuais o incerts, ni pot ser interpretat com un mecanisme que desequilibri les parts en un procés judicial. Accedir a informació administrativa no suposa cap privilegi processal, sinó l'exercici d'un dret objectiu reconegut a tota la ciutadania. En qualsevol procediment judicial posterior, totes les parts tindran accés als mateixos documents a través dels canals processals ordinaris, amb plena garantia del principi d'igualtat d'armes. Per tant, no

pot afirmar-se que la divulgació de documentació administrativa preexistent vulneri la imparcialitat o l'equilibri processal.

Per tot l'exposat, es desestima l'accés a la informació sol·licitada en el punt 2 de la SAIP i s'estima, en canvi, l'accés als punts 1 i 3 de la SAIP.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de

Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de novembre de 2025, resol per unanimitat:

1. Desestimar parcialment la Reclamació 565/2025 pel que fa al punt 2 de la SAIP, d'acord amb el fonament jurídic 2.

2. Estimar parcialment la Reclamació 565/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada en els punts 1 i 3 de la SAIP, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
3. Requerir a l'Ajuntament de la Guingueta d'Àneu que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de la Guingueta d'Àneu a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 565/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.